

September 2021 / Elul - Tišri 5782

BRATSTVO

Prenasledovanie

OBSAH

Slovo na úvod strana 3

Slovo povzbudenia strana 5

Roš Hašana - Sviatok trúb strana 8

Yom Kipur - Deň zmierenia..... strana 12

Sukót strana 19

Správy z diaspóry strana 26

AKTUÁLNE PROJEKTY POMOCI

Aktuálne projekty:

Projekt „Nádej“	variabilný symbol 777
Projekt „Liečebný pobyt“	variabilný symbol 1033
Projekt „Sanitka“	variabilný symbol 85000
Projekt „Kamila“	variabilný symbol 2019
Projekt „Jenni“	variabilný symbol 222
Projekt „Chlieb života“	variabilný symbol 18

Kontaktná adresa:

CHEVRA
Národná 10
010 01 Žilina
Slovensko

www.chevra.sk
e-mail: chevra@chevra.sk
tel./fax: +421 (41) 56 40 536

Číslo bankového účtu
pre Slovenskú republiku
Československá Obchodní Banka, a.s.,
číslo účtu: 107656253 / 7500
IBAN: SK28 7500 0000 0001 0765 6253

Číslo bankovního účtu
pro Českou republiku
Československá Obchodní Banka, a.s.
číslo účtu: 180773659 / 0300
IBAN: CZ32 0300 0000 0001 8077 3659

SLOVO NA ÚVOD

Drahí súrodenci,
tu je slovo zo Slova pre vás.

„Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa prv nenávidel ako vás. Keby ste boli zo sveta, svet by mal rad svoje vlastné, ale preto, že nie ste zo sveta, ale že som si ja vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí.“ (Ján 15:18-19)

Nič nové pod slnkom. Nebuď prekvapený, keď si nepochopený, odmietaný a znenávidený. Keď si bol v hriechu, bol si prijatý týmto svetom, prijatý nepriateľmi Božieho Kráľovstva, ale kvôli Božej voľbe, si vylúčený z tohto sveta. Si v tomto svete, ale nie si z tohto sveta. Tato partia, pre ktorú si bol atraktívny, ťa prestala prijímať. Je tu Boh, ktorý ťa preniesol zo tmy do svojho predivného svetla, učinil ťa v Kristovi nepriateľom sveta, ktorý leží vo tme. Svetlo s tmou spolu nepôjdu, lebo *„...aké je spoločenstvo svetla s temnosťou.“ (2Kor 6:14)* Toto nepochopenie je spôsobené duchovným konfliktom medzi svetlom a tmou; kvôli tomu prichádza nenávisť, odmietnutie a prenasledovanie. Všetko, v čom si odmietaný svetom, si prijatý Bohom, a všetko v čom si prijatý svetom, si v konflikte s Bohom. Boh sa nepokloní pred svetskou múdrosťou.

Keď hľadáš Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a popritom si utláčaný a prenasledovaný, tak Ježiš hovorí v kázni na vrchu, že si požehnaný: *„Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení budete, keď vás budú haníť a prenasledovať a luhajúť hovoriť na vás všetko zlé, pre mňa. Radujte sa a plesajte, lebo je mnohá vaša odplata v nebesiach. Lebo tak iste prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.“ (Mt 5:10-12)* Na inom mieste je napísane akému utrpeniu by sme sa nemali brániť a akému utrpeniu sa máme vyhýbať: *„Milovaní, nedivte sa ohňu, ktorý prišiel na vás pre vaše skúsenie, ako čo by sa vám diala čudná vec. Ale nakoľko máte účasť na utrpeniach Kristových, radujte sa, aby ste sa aj pri zjavení jeho slávy, radovali plesajúc. Ak vás hanobia pre meno Kristovo, blahoslavení ste, lebo Duch slávy a Duch Boží odpočíva na vás, ktorému sa u nich rúhajú, ale u vás ho oslavujú. Lebo nech nikto z vás netrpí ako vrah alebo zlodej alebo ako taký, ktorý robí zlé, alebo ako všetečník, ktorí sa pletie do cudzích vecí, ale ak trpí ako kresťan, nech sa nehanbí, ale nech oslavuje Boha v tej čiastke.“ (1Pt 4:12-16)* Je pravda, že niekedy som trpel pre Krista, ale niekedy kvôli rozhodnutiam, ktoré boli založené na cítení a nie na Božom vedení.

V čase tlakov, problémov, prenasledovaní, nepochopení a odmietnutí, pokušením je reagovať telom a nie duchom. Preto Pavol hovorí: „...*Chodzte Duchom a nevykonáte žiadosti tela. Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví, aby ste neurobili toho, čo by ste chceli...*“ (Gal 5:16-17) Keď reaguješ hnevom a svárom, vtedy dávaš miesto diablovi: „*Hnevajte sa a nehrešite; slnko nech nezapadá nad vašim rozhnevaním sa, ani nedávajte miesto diablovi.*“ (Ef 4:26-27) Verím, že našou ochranou v pokušení sa rozhnevať, alebo reagovania telesným spôsobom, je radosť Pánova: „*Považujte to za každú radosť, moji bratia, keď naokolo upadáte do rôznych pokušení, vediac, že dokázanosť vašej viery pôsobí trpezlivosť. A trpezlivosť nech má dokonalý skutok, aby ste boli dokonalí a celí, nemajúci v ničom nedostatku.*“ (Jak 1:2-4) Radosť Pánova sa netýka len jednorazových postojov, ale je neprestajnou zložkou nášho charakteru, lebo „...*ovocím ducha je láska, radosť, pokoj...*“ atd. (Gal 5:22) Preto Pavol povzbudzuje učeníkov Pánových vo Filipii, keď hovorí: „*Radujte sa v Pánovi vždycky a zase len poviem: Radujte sa!*“ (Flp 4:4) Prečo? Lebo „...*radosť Hospodinova je vašou silou.*“ (Neh 8:10) S ňou prekonáš každú skúšku, každý problém, každý strach, lebo je to Božia radosť.

V utrpeniach a tlakoch, ktorými prechádzaš, potrebuješ vpustiť Tešiteľa (Jn 14:15-16), lebo Boh je Bohom každého potešenia. (2Kor 1:3-7) Tým, že si potešovaný Nebeským Otcom v ťažkom čase, môžeš byť nástrojom Božieho potešenia, pre tých, ktorí to teraz tak veľmi potrebujú.

Buďme všetci požehnaní,

Stanislaw Gaweł

SLOVO POVZBUDENIA

Milí priatelia,

Hebrejom 10,25 *hovorí: Neopúšťajme naše zhromaždenie, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým väčšími, čím väčšími vidíte, že sa blíži **Kristov deň**.* 'Ten deň (u nás Kristov deň) je kľúčové slovo používané v celej Biblii a znamená 'Kristov deň'; čiže deň Jeho príchodu. „Ten deň“ je deň, po ktorom veriaci na celom svete túžili a stále túžia.

To je **ten deň**, keď všetky naše problémy skončia, keď „Hospodin, zotrie slzu z každej tváre, odstráni potupu svojho ľudu z celej zeme...“ (Iz 25,8). **Ten deň sa rýchlo blíži; vidíme predpovedané znamenia:**

*„Pokiaľ ide o príchod nášho Pána Ježiša Krista... prosíme vás, bratia, nedajte sa tak rýchlo vyviesť z miery a zastrašiť nijakým duchom ani slovom, ani listom, údajne naším, ako by už bol nastal Pánov deň. Nech vás nikto nezvedie nijakým spôsobom. Veď **najprv musí nastať odpadnutie** od Boha a zjaví sa človek neprávosti, syn zatratenia.“ (2Tes 2:1-3)*

Dnešná pandémia poukázala na „odpadnutie“, ktoré sa postupne deje už niekoľko rokov. Mnohými ľuďmi to otriasa, keď vidia túto šokujúcu skutočnosť, keď veriaci všetkých denominácií odchádzajú zo zborov veriacich, nominálnych cirkví, malých nezávislých cirkví aj megacirkví atď. a rozhodli sa byť „duchovní bezdomovci“. Tento vírus, ktorý nám hovorí „nezhromažďujte sa, nestretávajte sa, nespievajte, zostaňte doma, nepohybujte sa blízko ľudí“ dostal ideálne fórum prostredníctvom medzilidského vzdalovania sa, udržiavania odstupov. Toto uľahčuje ľuďom opúšťať svoje duchovné domovy, rovnako ako „Anjeli, ktorí si nezachovali svoju pôvodnú hodnotu, ale opustili svoj vlastný príbytok a miesto autority.“ (Jude 1,6)

Musím pripustiť, že „chodenie do cirkví“ nemusí vždy človeku vyhovovať: v nedeľu musíte skoro vstať, čo je jediný deň, keď by ste si mohli poležať v posteli. Musíte ísť autom do zhromaždenia a potom zápasíť o miesto na parkovanie. Potom tam prídete ako bez dychu a pokúšate sa vstúpiť do modlitby a uctievania, potom je kázeň, (do nej sa neviete zžiť, lebo vám toľko vecí chodí myslou). Tak sa modlíte a dúfate, že kázeň nebude príliš dlhá a vydýchnete si s úľavou, keď na konci dostanete požehnanie. Potom sa chcete okamžite dostať domov a robiť to, čo ste chceli celý čas robiť. Zaiste život je jednoduchší, keď sa nejde do cirkvi a tak počuť ľudí, ako povedia „veď vlastne nemusím ísť nikam“.

Som si istý, že toto nie je váš prípad, ale je tu veľké hnutie tých, ktorí nechodia do kostolov a zhromaždení. Mimochodom, to nie sú neveriaci, ale „bezdomovci“ veriaci, ktorí opustili svoj domov. Je to jeden z ukazovateľov našej doby, ktorý bol predpovedaný ako **odpadnutie**. Je to istý znak prichádzajúceho dňa.

Čo by dali veriaci v Afganistane za to, keby mohli mať aspoň čiastku bezpečného

a pohodlného prostredia na stretávanie, ktoré my považujeme za samozrejmosť? Oni teraz utekajú si zachrániť život pred prenasledovaním Talibanu, ktorý už vraždí každého kresťana, ktorého nájdú. Nevieme si predstaviť situáciu, keď ľudia hádžu bábätká do rúk odchádzajúcich amerických vojakov, a keď kresťania musia utekať, aby si zachránili život. Toto sú slová priamo od nich:

"Taliban má zoznam známych kresťanov, po ktorých idú, aby ich zabili. Americká ambasáda už neexistuje a pre veriacich už nie je žiadne miesto bezpečia. Všetky hranice do susediacich krajín sú zatvorené a všetky lety z a do Afganistanu sú zastavené s výnimkou súkromných letov. Ľudia utekajú do hôr, aby tam našli útočisko. Spoliehajú sa jedine na Boha, ktorý je jediný, čo ich môže zachrániť a zachráni ich."

Veriacich, ktorých Taliban už chytil, čaká poprava mečom, čo je ďalšie znamenie **prichádzajúceho dňa**. V Zjavení videl apoštol Ján: „Videl som aj duše tých, ktorí boli státi pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo (Zj 20:4). Verím, že link skopírovaný zo služby Malcolma Heddinga, sa vám podarí použiť. Je to video od veriacich v Afganistane, ktorí sú opustení a zanechaní v tomto tragickom čase.

<https://www.youtube.com/watch?v=tVtkm5zEmD0>

Preklad anglického textu videa:

Šalom bratia a sestry, verím že ste zdraví, a že sa máte dobre. Dnes je v Afganistane prvý deň vlády Talibanu. Neviem, aká bude budúcnosť Afganistanu. Nedokážeme ovládať svoje emócie, pretože sme veľmi tvrdo pracovali počas dvadsiatich rokov. Všetka naša práca sa stratila zvečera na ráno. Len Boh vie pochopiť našu bolesť, nikto iný, a veľmi nám to zlomilo srdce. Plačeme nie zo strachu, ale pretože trpíme za našu tak krásnu krajinu. Teraz je zničená kvôli tej brutálnej extrémistickej skupine. Všetko vzácne a hodnotné v našej krajine je zničené. Celý svet nás opustil. Ti, ktorí hovorili, že nás podporujú, nás v tejto najstrašnejšej situácii opustili. Nevieime, čo na nás príde. Bude rozumné spolužiť s vládou Talibanu? Priatelia, nahrávame toto video ako svedectvo. Chceme, aby bolo zaznamenané pre históriu. Chceme, aby to vstúpilo do myslí našich priateľov, ktorí sú nám drahí, že dnes sme boli zanechaní vzadu na bojovom poli. Ale my neopustíme bojisko, budeme ešte väčšmi pracovať a budeme pokračovať v práci pre Boha. Ak už nebudeme s vami, pamätajte na tieto slová z našich pevných srdc. Ale z milosti si spomeňte na nás a na tie preťažké veci, ktorým čelíme. Ak niekto z nás prežije a ak naše deti prežijú, mám jednu prosbu: nenechajte ich samé, prosím, postarajte sa o ne, neopustite ich. Je mi ľúto, že plačem pohnutím. Moje srdce sa trápí. Pošlite toto všetkým vašim známym ako spomienku. Dúfam, že táto správa vás zastihne ukrytých pod Božou ochranou. Ďakujem vám.

Svetoví kresťanskí vodcovia vysielajú súrnu žiadosť, aby sa diali modlitby za veriacich v Afganistane, ktorým hrozí smrť mečom. Nezabudnime na týchto odvážnych veriacich a „Neopúšťajme naše zhromaždenie, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujeme, a to tým väčšmi, čím väčšmi vidíte, že sa blíži Kristov **deň**.“ (Hebr 10:25)

Keďže sa deň Pánov rýchlo približuje, nemôžeme mať bohoslužby ako predtým – trochu spievania, trochu kázania a trochu modlenia. Preto takáto cirkev niektorým nevyhovuje, to 'trochu', ktoré je často nič iné iba náboženské „prilepšenia“, aby sme sa cítili trochu lepšie. Musíme sa vrátiť a vziať modlitbu vážnejšie a prihovárať sa za prenasledovaných.

Prenasledovaní veriaci v celej cirkvi by neprežili, keby mali 'trošku náboženstva'. Viera ich stojí všetko. Pre tisíce z nich ich to stojí vlastný život! Spomínam si ako nás jeden duchovný vodca trápil slovami: 'ak vás vaša viera nič nestojí, potom nestojí za nič.' Je tu čas, keď si máme seriózne spočítať cenu učeníctva a máme sa modliť o silu nasledovať Ježiša, nech dôjde k čomukoľvek.

Boh zaslúbil, že vyleje svoju Moc v čase, keď budeme vidieť **ten deň** prichádzať. Nenechá nás bez pomoci v časoch, keď sa bude všetko prevracať. Nezabudne na nás, keď ho budeme potrebovať. Boh zaslúbil, že sa ukáže vo svojej sile v prospech tých, ktorí si spočítali cenu za nasledovanie Ježiša, lebo oči Hospodina pozorujú celú zem, aby posilnil tých, čo sú mu srdcom plne oddaní. (2 Kronická 16,9) Je tu čas, aby sme obnovili oddanosť Tomu, ktorý dal všetko, čo mal, za nás.

Vidíme, ako sa deje zmena smerovania medzi tými, ktorí odpadávajú a tými, ktorí sú stále zamilovaní do Ježiša a On ich pokrstí Duchom Svätým a ohňom. Je to tento svätý oheň – Moc, ktorý uschopnil Svätých uhášať silu ohňa a uniknúť ostriu meča. (Heb 11:34) Modlime sa, aby to Boh opäť urobil pre našich bratov a sestry v Afganistane a pre všetkých prenasledovaných na svete.

Boh prisľúbil, že nám dá nádej a budúcnosť tak, aby sme dokázali čeliť budúcnosti s vierou a svätou odvahou ako sa ten deň približuje. Nech vyzerajú veci ako chcú, nemáme sa čoho báť tých, ktorí sú proti nám. – pretože Boh je za nás! Modlime sa, aby vám Pán dal schopnosť byť silný a veľmi odvážny, keď budete čeliť skúškam blížiaceho sa **dňa**, keď nás zastihne prenasledovanie. Kiež Ho spoznáte ako toho, kto zmení vaše strachy na vieru a obráti vašu slabosť na silu. A budete tou silou, na ktorú sa dá spoľahnúť.

Nech vás Boh žehná všetkým požehnaním

Pastor Werner

ROŠ HAŠANA - SVIATOK TRÚB

ROŠ HAŠANA - SVIATOK TRÚB

Na Sviatok trúb zazneli trúby, ktoré zvolávali ľud, aby sa pripravil na dni, ktoré sú pred nimi. Tento sviatok sa odvoláva na a pripomína vstup izraelského ľudu pod vedením Józua do Zaslúbenej zeme. (Józua, 6. kapitola) Tento sviatok je známy v hebrejčine ako Yom Turah, Deň Trúb alebo Deň poplachu. Tiež je známy pod názvom Rosh Hashanah, hlava roka, pretože označuje začiatok nového civilného roka pre Izrael.

V dávnych dobách zaznievali izraelské trúby:

- ♦ aby upozornili ľudí na hroziace nebezpečenstvo,
- ♦ zvolali ľud, aby sa zhromaždili v jednote pred bojom
- ♦ sa pripravili na to, aby mohli pokračovať.

Sviatok trúb je prípravou na Stánky. Prichádza v prvý deň siedmeho mesiaca vyvrcholenia Pánovho roka. Trúby predstavujú prípravný sviatok pre ďalšie dva sviatky – Sviatok zmierenia a Sviatok stánkov.

Zvoláva ľudí, aby sa pripravili na úžasné a slávne dni tohto siedmeho mesiaca – Stánky (Sukkót), vyvrcholenie židovského roka, ktoré predpokladá vyvrcholenie histórie a vykúpenia.

Keďže Sviatok stánkov (ako to uvidíme) bude historicky a objektívne naplnený prostredníctvom Ježiša, v deň Jeho návratu na zem, Sviatok stánkov predpokladá udalosti, ktoré nás prebudia ku skutočnosti, že prichádza Deň Pánovho návratu.

Určité udalosti sa stanú v Izraeli aj vo svete, ktoré upozornia veriacich na skutočnosť, že Pánov návrat je blízko. Tieto udalosti sú historickým naplnením Sviatku trúb, pretože sú volaním po prebudení pre zem a najmä pre veriacich, aby sa pripravili na (druhý) príchod Pána.

Ježiš povedal, že budeme môcť rozpoznať isté znamenia v udalostiach z histórie, ktoré nám pomôžu uvedomiť si, že Jeho návrat je blízko. On nám povedal, že (hoci nebudeme vedieť presný deň, ani hodinu Jeho návratu), budeme schopní rozpoznať to *obdobie* Jeho návratu. Rôzne rozpoznateľné znamenia budú predchádzať Jeho príchodu.

Jeho nasledovníci sa Ho opýtali, čo bude znamením Jeho príchodu a koncom vekov. (Matúš 24:1-3). Tento „koniec vekov“ je koncom doby, ktorá bola uvedená Ježišovým príchodom a bude zakončená Jeho návratom.

Ježiš prorokoval o štyroch veciach, ktoré sa týkali Jeruzalema a židovského národa. Keď budú tieto štyri veci naplnené, budeme vedieť, že Jeho návrat je veľmi blízko.

Tieto štyri veci, ktoré sa týkajú Jeruzalema a ktoré budú predzvesťou Jeho návratu, sú:

1. zničenie mesta (Lukáš 21:20)
2. zničenie chrámu (Mt.24:2)
3. rozptýlenie ľudu medzi národy
4. návrat Mesta pod vládu Izraela (Lk.21:24)

Ježiš povedal: „*A Jeruzalem budú plieniť pohania, dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov.*“ Tá časť „*dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov*“ (Lukáš 21:24) znamená, „kým nadvláda pohanov nebude

ukončená.“

Ježiš povedal, že keď sa mesto navráti k nadvláde Židom, píše sa „...pozdvihnite hlavy, pretože sa približuje vaše vykúpenie“ (Lukáš 21:28)

V roku 1967 mesto Jeruzalem (po prvý krát od jeho zničenia v r.70) sa prinavrátilo do izraelskej nadvlády. Týmto sa naplnia prorocké slovo o Ježišovi v Lukášovi 21:24

Zhromažďovanie Izraela do svojej zeme a prinavrátenie Jeruzalema do židovskej nadvlády sú veľkými historickými udalosťami, ktoré signalizujú Jeho príchod. Sú to hlasné signály pre národy, ktoré nám hovoria o tom, že Pánov príchod je blízko.

Tieto udalosti sú určite prípravnými udalosťami, ktoré signalizujú Jeho návrat a prostredníctvom ktorých môžeme vedieť o Jeho blízkom návrate. Preto potrebujeme považovať toho zhromažďovanie Izraela a obnovenie jeho vlády nad Izraelom, že je objektívnym naplnením Sviatku trúb. Ježiš povedal, že keď sa Židia vrátia do Izraela, budeme vedieť, že žijeme v posledných časoch.

V podobenstve o pšenici a kúkoli (Lukáš, 13. kapitola) Ježiš povedal, že koniec vekov je čas Žatvy. Inými slovami, návrat Židov do Jeruzalema bude signálom, že sme v čase poslednej žatvy v Históriai.

Sviatok trúb je viac ako len alarm, ktorý nám dáva vedieť o Božej dobe. Je to tiež volanie, aby sme sa pripravili.

Generácia na zemi od roku 1967 je vôbec prvou generáciou, ktorá môže uvážene dúfať v Pánov návrat ešte za svojho života, keďže ide o prvú generáciu, odkedy je Jeruzalem späť pod izraelskou vládou. To znamená, že Boh povoláva túto generáciu, aby:

- ♦ bola pripravená (t.j. aby počula trúbu), keď sa On zjaví;
- ♦ stála za Božími zámermi pre Izrael a všetky národy;
- ♦ urobila duchovné prípravy, ktoré sú nevyhnutné.

Historické udalosti našich čias nás nútia uviesť si, že sa približujeme do Božieho veľkého obdobia žatvy a vyvrcholenia histórie..

V podobenstve o múdрых a pochabých pannách Ježiš hovoril o dvoch typoch Jeho nasledovníkov. Jeden typ si nebude všimáť znamenia Jeho príchodu a zmeškajú tú príležitosť a ten čas. Uvedomenie si, že sme v čase konca, by nás nemalo viesť ku špekuláciám, ale k tomu, aby sme sa odhodlali intenzívnejšie pracovať na žatve a svojom očisťovaní pre Pánov príchod. Je čas, aby rozumné panny mali svoje lampy žiarivo rozsvietené a aby počuli volanie po prebudení, ktoré im oznamuje príchod Ženicha. (Pozri Matúš,25).

Sviatok trúb v živote kresťana je naplnený vtedy, keď bude v duchu počuť volanie, aby sa ďalej pohol v Duchu, aby sa pripravil na duchovné boje a zaujal svoje miesto pri práci na žatve.

Pri Prvých trúbach, keď Józua a izraelský ľud porazili krajinu, sa Pán zjavil Józuovi ako Veliteľ Pánovej armády. Józua sa Ho opýtal, „*Patríš k nám, alebo k našim nepriateľom? On odpovedal: Nie; som vodcom voja Hospodinovho; práve teraz som prišiel.*“ (Józua 5:13-14) Pri tomto Sviatku trúb sa učíme, aby sme prestali spolupracovať s Bohom pre náš plán, ale namiesto toho aby sme priniesli svoje životy do súladu s Jeho vôľou. Tento sviatok pripomína návrat Židov do ich domoviny. Keď si uvedomíme tú realitu, ktorá je v pozadí za týmto sviatkom, zjednotíme sa s Božími zámermi, ktoré má pre Izrael a národy, a s tým, čo sa vlastne deje prostredníctvom návratu Izraela do svojej krajiny v súlade s Božím plánom.

Veriaci vstupuje do osobného subjektívneho Sviatku trúb, keď si uvedomí skutočnosť príchodu Pána a je odovzdaný Pánovi a Jeho plánu v týchto posledných časoch. Jeho veľké plány týchto čias sú:

- ♦ prinavrátanie židovského národa do ich krajiny,
- ♦ konečná žatva národov, očistenie a príprava Jeho nasledovníkov.

Trúby v Starom Zákone zvolávali ľud, aby sa pripravil na veci, ktoré sa blížili a aby sa pripravili na vojnu. My naplňame Sviatok trúb, keď dovolíme Duchu Svätému, aby nás vyburcoval k obozretnosti, aby sme si boli vedomí znamení čias a pripravení na Pánov návrat a aby sme sa aktívne ponáhľali s prípravou na ten deň Jeho príchodu. My tiež naplňame tento sviatok, keď nespíme na vavrínoch znovu zrodenia a krstu Duchom Svätým, ale ženieme si to ďalej do neustále väčšieho podriadenia sa a k dokonalosti.

Sviatok trúb je miesto, kde si počítame náklady, prebúdžeme sa z našej náboženskej spokojnosti „*Preto opášte si bedrá svojej mysle, bud'te dokonale triezvi, dúfajte v milosť, ktorá vám bude daná pri zjavení Ježiša Krista.*“ (1Pt.1:13) Peter tu rozozvučal trúbu, na ktorú upozornil svojich čitateľov.

Pavol tiež poukazuje na to, že počul volanie trúby, aby vstal a šiel dopredu, keď píše: „*Niežeby som už dosiahol, alebo bol už dokonalý, ... Ale jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a snažím sa o to, čo je predo mnou; cieľ mám vždy pred očami a bežím za odmenou nebeského povolania Božieho v Kristovi Ježišovi.*“ (Flp 3:12-15)

„*Preto nechajme teraz začiatočnícke učenie o Kristovi a povzneme sa k dospelosti. Nekladme zase znova základy, hovoriac o pokání z mŕtvych skutkov, o viere v Boha, učení o krstoch, o kladení rúk, o zmŕtvychvstaní a o večnom súde.*“ (Hebr 6:1-2)

Tu je znova poznámka o trúbe, ktorá zaznieva pre cirkev, aby sa pohla od základných vecí smerom k dokonalosti, ku ktorej sme povolaní.

Nezanechávame tieto základy za sebou v tom zmysle, že by sme ich už viac nepotrebovali, ale stavíme na základoch toho, do čoho sme už vstúpili.

Prebudenie pre duchovný boj

Sviatok trúb označuje tradíciu izraelského ľudu z doby, kedy boli podporovaní Božím zabezpečením na púšti, po čas, kedy museli byť agresívnejší vo svojich životoch, keď sa pohli do Zasľúbenej zeme a vyhrali nad svojimi nepriateľmi. Kresťanský život je životom zvyšku, založený na završenej Ježišovej práci. Avšak, keď reagujeme na to Božie povolanie a zámery, ktoré má s našimi životmi, nemôžeme zostať pasívni, ale musíme sa snažiť o poslušnosť a nebyť odradení od Božieho plánu strachom alebo prekážkami.

Veriaci zotrávajú vierou v Božom zabezpečení, ale zároveň sa musíme učiť ako odolať duchom, ktorí nám bránia uchopiť naše dedičstvo. Ako Ježiš odolal hlasu diabla počas Jeho doby na púšti, tak sa veriaci musia učiť utíšiť hlas zlých duchov, ktorí prinášajú odradenie, neopustenie, horkosť a snažia sa „ukradnúť, zabiť a zničiť“ náš pokoj, zámer a zabezpečenie.“ (Ján 10:10)

„Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a hubil; a ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere!“ (Ján 10:10)

Na Sviatok trúb izraelský ľud začal vstupovať do Zasľúbenej zeme a víťaziť nad každou mocou, ktorá ich zdržiavala od ich dedičstva.

Tým istým spôsobom sa aj my môžeme učiť vylúčiť postoje a duchov, ktorí nás zdržiavajú

od lásky, radosti, pokoja, zabezpečenia a vedenia Božieho kráľovstva.

„...vzoprite sa diabli - a utečie od vás.“ (Jakub 4:7) Boh zvoláva Svojich ľudí, aby sa pohli za hranice pasívnej dôvery k aktívnej víťaznej viere. Ježiš dal Svojim nasledovníkom moc vyháňať démonov, ktorí nám vzdorujú tu na zemi, ako kráčame smerom dopredu, aby sme konali Jeho vôľu. (Marek 16:17) „*Ajhľa, dal som vám moc šliapať po hadoch a po škorpiónoch, aj moc nad všetkou silou nepriateľa; a nič na svete vám neuškodí.*“ (Lukáš 10:19)

Veriaci potrebujú robiť viac ako len pasívne dôverovať Pánovi, že ich požehná. Musíme sa vzoprieť postojom a duchom, ktorí sa nás snažia okradnúť a to po stránke emocionálnej, duchovnej, fyzickej aj duševnej. Konáme tak spôsobom, ktorým sa zriekame nesprávnych postojov a tým, že prikazujeme utláčateľským duchom, aby ukončili všetko svoje úsilie proti nám.

Ako sa učíme túto lekcii o Sviatku trúb, učíme sa, že duchovný boj je súčasťou duchovného kráčania každého veriaceho. (Nemali by sme sa sústrediť na diabla, ale na vedomie Božieho dedičstva a mali by sme byť schopní odmietat' myšlienky a duchov, ktorí sú nepriateľskí voči Jeho dobrotvým zámerom pre nás.)

Trúby a Izrael

Pri Trúbach sa prebúdzame a zjednocujeme s Božími zámermi pre Izrael. Uvedomujeme si, že práve Izrael bol oddelený od svojej zeme, cirkev bola oddelená od svojich koreňov v Izraeli. Uvedomujeme si tie tragické vplyvy antisemitizmu v histórii cirkvi. Môžeme činiť pokánie z toho tragického hriechu a stať sa aktívnymi účastníkmi v tom, čo Boh robí na zemi, žehnaním Izraelu praktickými spôsobmi.

V histórii sa cirkev zaplietla do politických programov národov, v ktorých bola roztrúsená, čo napokon vyústilo do nášho podieľania sa na antisemitizme tých krajín. Ako Boh znova povoláva Izrael z tých krajín naspäť do svojej Zaslúbenej zeme, cirkev je vyzývaná, aby sa zjednotila s Božím historickým plánom viac ako s plánom týchto krajín.

„*A zdvihne koruhvu pre národy, zozbiera rozohnaných Izraela a zhromaždí rozptýlených Júdu zo štyroch strán zeme.*“ (Izaiáš 11:12)

Ezechiel prorokoval, že opätovné zhromaždenie Židov v posledných časoch vyústi do ich duchovného vzkriesenia. „...*Ajhľa, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z nich ako svoj ľud a priveďiem na pôdu Izraela. Potom poznáte, že ja som Hospodin, keď otvorím vaše hroby a keď vás vyvediem z vašich hrobov ako svoj ľud. Vložím do vás svojho ducha, ožijete a zložím vás na vašu pôdu; potom poznáte, že ja, Hospodin, som povedal i splním to - znie výrok Hospodina, Pána.*“ (Ezechiel 37:12-14)

Pavol nám pripomína, že hoci židovský ľud neprijal veľkú časť Nového Zákona, stále je Božím vyvoleným národom na základe zmluvy s Abrahámom.

„*A ak niektoré z ratolestí boli vylomené, a ty, aj keď si planou olivou, bol si vštepený do nich..., a stal si sa spoluúčastníkom šťavy z koreňov olivy - nevystať sa nad ratolesti.... nie ty nesieš koreň, ale koreň teba.*“ (Rímskym 11:17-19)

„*Podľa evanjelia sú sice nepriatelia pre vás, ale podľa vyvolenia (sú) milovaní - pre otcov. Lebo Boh nefutuje dary milosti a povolanie.*“ (Rímskym 11:28-29)

(Autori: Paul a Nuala O'Higgis)

YOM KIPUR - DEŇ ZMIERENIA

Deň Zmierenia – Yom Kippur, nasleduje po Sviatku trúb. Nie je to sviatočný deň ale pôstny deň – „*deň pokánia a súženia duše*.“

Za dní Chrámu to bol najslávnejší deň roka. Bol to jediný deň, kedy najvyšší kňaz mohol vstúpiť do Svätyne svätých, aby priniesol obeť najskôr za seba a potom za hriechy ľudu. Dva kozly boli vzaté. Mnohé boli vyradené, až napokon bol vybratý jeden, ktorý mal byť zabitý na obeť za hriech a ten druhý, obetný kozol, bol vyvedený vonku za tábor, do púšte.

(3.Mojžišova) Veľkňaz tým vykonal zmierenie za hriechy ľudu Izraela, keď priniesol krv zabitého kozla pred Hospodina do Svätyne svätých. Potom vyznával hriechy národa nad hlavou kozla, určeného na vyhnanie, a symbolicky preniesol vinu izraelského ľudu na kozla.

Je v tom podobnosť so sviatkom Paschy, ktorý je tiež dňom prenesenia hriechu ľudu na baránka. Dôraz sviatku Paschy je na pokánie *jednotlivca*, zatiaľ čo dôraz sviatku Dňa zmierenia má prídavné zdôraznenie na pokánie *národa* a jeho očistenie.

Deň zmierenia opakuje myšlienky Paschy a zosilňuje ich.

Vina človeka a Božie zabezpečenie Zmierenia je najvýznamnejšou myšlienkou Biblie od 1. knihy Mojžišovej po Zjavenia.

V skutočnosti kniha Zjavenia zobrazuje Ježiša ako Baránka zabitého za hriechy sveta, pred založením sveta. Po všetky veky je vzdaná chvála Tomu, ktorý zmieril ľudí z každého kmeňa a jazyka a ľudí každého národa s Bohom. (Zj.5:9) Práca zmierenia Baránka nie je len základnou skutočnosťou História, je to základným faktom večnosti.

Sviatky Pascha a Nekvasený chlieb symbolizujú prikrytie a odstránenie hriechu. Zmierenie tiež obsahuje tieto dve myšlienky:

- ♦ prikrytie hriechu predstavené krvou zvierťa, ktorou bola postriekaná zľutovnica vo svätyni svätých a
- ♦ odstránenie hriechu a jeho následkov (vrátane viny, zármutku, smútku a choroby) symbolicky predstavoval kozol, ktorý bol vyvádzaný do púšte.

Evanjelium, ktoré ponúka prikrytie hriechu bez jeho odstránenia, nie je verné voči Biblickým myšlienkam Zmierenia.

Vyvedenie kozla do púšte v Deň zmierenia predpovedal

Ten veľký deň, kedy Pán vzal na Seba hriechy a choroby celého sveta.

Nielen, že sú naše hriechy odpustené, sú *zobraté preč* od nás. Našou zodpovednosťou je

- ♦ zoškliviť si naše hriechy,
- ♦ mať prikrytú vinu za hriechy a
- ♦ mať odstránené hriechy z našich životov.

Pán môže prikryť len tie hriechy, ktorých sme sa zriekli a položili na Neho, tiež môže odniesť len tie hriechy, ktoré boli položené na Neho, aby boli odstránené z našich životov.

Yom Kipur a Izaiáš 53

Kto uveril našej zvesti a na kom sa zjavil zásah Hospodinov? Vyrástol pred nami ako výhonok a ako koreň z vyprahnutej zeme. Nemal postavu ani dôstojnosť, aby sme ho obdivovali, ani výzor, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý bol a opustený ľuďmi, muž bolesti, ktorý poznal choroby, ako niekto, pred kým si ľudia skrývajú tvár; opovrhnutý bol, a nevážili sme si ho.

Ale on niesol naše trápenia (choroby), vzal na seba naše žiaľ (bolesti). My sme sa nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a strápený.

Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.

My všetci sme blúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. HOSPODIN spôsobil, aby ho zasiahla nepravosť všetkých nás.

Strápený pokorne trpel, a neotvoril ústa ako baránok vedený na zabitie, a neotvoril ústa ako ovca, ktorá umlčne pred svojimi strihačmi.

Väzením a súdom bol odstránený, ale kto sa stará o jeho údel? Lebo bol vyťatý z krajiny živých, pre vinu svojho ľudu bol zbity.

Dali mu hrob s bezbožníkmi a so zločincami, keď zomrel, hoci nespáchal násilie a nebolo ľsti v jeho ústach.

Ale Hospodinovi sa zapáčilo raniť ho chorobou. Ak položil život ako obeť za vinu, mal by vidieť potomstvo a dlho žiť, skrze neho podariť sa má, čo chce Hospodin.

Pre námahu svojho života uzrie svetlo. Svojím poznaním môj spravodlivý sluha dá spravodlivosť mnohým a ich nepravosti sám vezme na seba. (Izaiáš 53:1-11)

Táto pasáž predpovedá, ako mal prísť Mesiáš a ako vezme na Seba hriechy Izraela a celého sveta. Najdôležitejšia vec o Ježišovi nie je to, že On bol veľký učiteľ alebo prorok, ale že bol nevinným Baránkom Božím, ktorý poskytol Zmierenie za Izrael a celý svet. Ježiš bol odsúdený na smrť v priestoroch chrámu a bol vedený cestou ako ten kozol, cez údolie Kidron, aby bol ukrižovaný na Olivovej hore.

Sú tu dva aspekty toho dňa Zmierenia, kde bolo zabitie zviera, aby prikrylo hriechy ľudu a obetný kozol, ktorý bol vyhnaný, aby odniesol hriechy a nepravosti, viny, smútky, zármutky a odmietnutia ľudu.

My ako veriaci by sme pri obeti zmierenia mali Ježišovi odovzdať nášho obetného kozla, všetky naše zármutky, smútok, viny, odmietnutia, choroby a bolesti. Mali by sme to robiť často v modlitbe a hlavne pri Pánovej večeri, keď si pripomíname Pánovu smrť za nás. Mnohí sú poviazaní vinou, smútkom, bolesťou, súžením a chorobou, pretože neodovzdali svoje zranenia, aby boli Ježišom odnesené, ako to bolo naznačené rituálom dňa Zmierenia a proroctvom Izaiáša v 53. kapitole.

Deň Zmierenia a Pokánie národa

V Deň zmierenia vykonal veľkňaz obeť za svoje vlastné hriechy a hriechy *národa*. Mnohí Židia sa jednoducho spoliehajú na svoju spásu kvôli skutočnosti, že sú deťmi Abraháma a súčasťou vyvoleného ľudu.

Deň zmierenia ako deň aj Pascha nám pripomína, že biblická viera si vyžaduje, aby sa všetci ľudia zriekli svojich hriechov a prijali ich prikrytie a zložili ich.

Deň zmierenia tiež predpovedá deň, kedy izraelský ľud odloží svoje hriechy a vstúpi do Pokánia národa. Ľud Izraela (ktorý je teraz bez chrámovej obete), potom zloží všetky svoje hriechy na Baránka Božieho, Ježiša ako večného obetného kozla. Potom bude národ spasený. Národná obnova a pokánie prídu na Izrael a ľudia Izraela sa stanú spravodlivým národom. Kliatby pochádzajúce od ich neposlušnosti budú odstránené a budú úplne zmierení s Bohom Otcom, skrze dielo Zmierenia Mesiáša Ježiša.

„Kto počul niečo podobné, kto videl niečo také? Či sa zrodí krajina za jeden deň, alebo narodí sa národ naraz?“

„Lebo Sion sotva pocítil bolesť, už porodil svojich synov.“ (Izaiáš 66:8) a neskôr apoštol Pavol predpovedal ten deň, keď Izrael

- ◆ sa prinavrátí k Pánovi
- ◆ uverí v Zmierenie, ktoré Boh poskytol na prikrytie a odstránenie ich hriechov
- ◆ bude očistený od všetkej viny a nepravosti.

„A tak celý Izrael bude spasený, ako je napísané: Páride zo Siona vysloboditeľ, odvráti bezbožnosť od Jáкова; a to bude moja zmluva s nimi, keď im snímem hriechy.“ (R 11:26-27 Iz.59:20-21)

Hoci pred 2000 rokmi bolo zabezpečené večné zmierenie, ešte sa neudialo národné pokánie Izraela.

Židia sa ako národ čoskoro navrátia a prijmú výhody svojho vykúpenia. Preto Deň zmierenia prichádza po dni trúb, pretože národné pokánie Izraela bude nasledovať po ich zhromaždení.

Ezechiel jasne poukazuje, že po opätovnom zhromaždení Izraela bude nasledovať národné pokánie a ich prijatie Mesiášskeho Kráľa. *„Poberiem vás z národov, zhromaždím zo všetkých krajín a dovediem na vašu pôdu. Potom vás pokropím čistou vodou a budete očistení od všetkých svojich poškvrn, i od všetkých modiel vás očistím. Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra; odstránim kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce mäsité. Dám svojho Ducha do vášho vnútra a spôsobím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia. Žiť budete v krajine, ktorú som dal vašim otcom, budete mojím ľudom a ja budem vašim Bohom.“* (Ezechiel 36:28)

Zmierenie predpovedá Vzkriesenie

Ježiš dokonale naplnil Zmierenie, keď zomrel na Golgote a Jeho vzkriesenie je dôkazom, že Jeho obeť bola prijatá. Keď veľkňaz vošiel do svätyne svätých v Deň zmierenia, aby priniesol obeť za hriechy ľudu, jediný spôsob, ako ľudia mohli vedieť, že ich obeť bola prijatá, bolo vtedy, keď veľkňaz vyšiel, aby im to povedal. Bez vzkriesenia by sme nevedeli, že Ježišova obeť za hriech bola prijatá.

Ježiš, ktorý priniesol Svoju vlastnú krv do svätyne Neba, presne vyplnil tento obraz. Jeho vzkriesenie je dôkazom toho, že Jeho obeť bola prijatá. Keď sa zjavil učeníkom v deň Jeho vzkriesenia, ukázal im odtlačky po klincoch na Svojich rukách. Toto bol dôkaz, že ten istý Ježiš, ktorý bol ukrižovaný, tu teraz stál živý. Potom povedal: *„Pokoj vám.“* „Šalom.“ On im mohol dať Svoj pokoj, pretože Jeho večná obeť bola na večnosť prijatá.

(Pozri Ján 20:19-21)

Keďže vzkriesenie je *skutočnosťou* z histórie a nie len *presvedčenie* kresťanov, vieme, že hriechy sveta boli prikrýté. Pre národy a pre Izrael zostáva, aby vložili svoju vieru do tejto skutočnosti a uvoľnili svoju vinu Baránkovi, ktorý sa obetoval za hriechy sveta, skrze pokánie na základe viery.

Deň zmierenia poukazuje na to, že Boh povoláva nielen *jednotlivcov* ku pokániu ale aj *národy*, aby pristúpili ku pokániu. Cieľ globálnej evanjelizácie by mal byť nasmerovaný k národom ako aj jednotlivcom.

Zmierenie a Očistenie

Písma nám hovoria, že Ježiš príde po svoju nevestu bez škvŕny a vrásky (Ef.5:25-27) a Jeho príchodu tiež predchádza očisťovanie cirkvi. Deň zmierenia tiež znázorňuje a predpovedá prácu Pána pri očisťovaní Svojej Nvesty.

Peter poukazoval veriacim vo svojej dobe na ich kresťanské kráčanie, keď napísal: „*Milovaní, nedivte sa ohňu (súženiu), ktorý vás prišiel skúšať, akoby sa vám prihodilo niečo nezvyčajné. Ale nakoľko sa podieľate na Kristových utrpeniach, radujte sa, aby ste sa s plesaním radovali aj pri zjavení Jeho slávy.*

Blahoslavení ste, keď vás ľudia hanobia pre Kristovo meno, lebo Duch slávy, Duch Boží, spočíva na vás. Len nech nikto z vás netrpí ako vrah, zlodej, zločinec alebo všetečník; keď však (trpí) ako kresťan, nech sa nehanbí za to, ale nech oslavuje Boha týmto menom. Lebo už je čas, aby sa začal súd od domu Božieho. A keď sa najprv od nás začína, akýže bude koniec tých, čo sú neposlušní evanjeliu Božiemu?“

(Prvý list Petrov 4:12-17)

Peter súri veriacich, aby sa pripravili na Pánov návrat. Utrpenie, cez ktoré prechádzajú, nie je súdom zatratenia, ale krízou pre ich očistenie. Krízy a ťažkosti zjavujú známky hriechu: pýchy, svetského zmýšľania, márnosti, chamtivosti, strachu, atď., ktoré sa na nás stále lepia. Môžeme rozpoznať tieto defekty ako hriech a odstrániť ich z našich životov tým, že ich zložíme na Baránka a zriekneme sa ich. Táto ďalšia aplikácia zmierenia (očisťovania) nás pripravuje na poslednú žatvu nášho vykúpenia a na triumfálny návrat Ješuu.

Existujú isté formy utrpenia, z ktorých je kresťan vylúčený a ktoré dokáže dobre odprieť. Avšak je ešte iná forma utrpenia, ktorá je utrpením očisťovania. Táto forma môže prísť akýmkoľvek spôsobom, aký dopustí Pán, keby sme ju odmietli, znamenalo by to, že odmietame Boha. Toto je veľmi dôležitá oblasť, ktorú potrebujeme dobre rozpoznať. Potrebujeme vedieť, ako sa vzoprieť diablu a všetkému, čo na nás hádže, ale taktiež potrebujeme vedieť, kedy sa máme pokoriť pod ruku Božiu. „*Pokorte sa teda pod mocnú Božiu ruku, aby vás časom povýšil.*“ (Prvý list Petrov 5:6)

Tento proces v našom duchovnom postupe je v zhode so židovským sviatkom Zmierenia. Naplňa sa v skutočnosti, ktorú Yom Kippur predpovedá. Toto očisťujúce štádium pre zmierenie je len prechodným stupňom v procese, kedy sme vedení Duchom Svätým k úplnej dokonalosti. Toto štádium nás pripravuje na väčšie zjavenie Božej slávy. „*Lebo toto terajšie ľahké bremeno súženia získa nám nesmiernu hojnosť večnej slávy,*“ (2K 4:17)

„*Hľaďte na Ježiša,... ktorý napriek radosti, čo Ho čakala, pretrpel križ; pohrdol potupou..*“ (Žd.12:2)

Súženie prečisťovania nás pripravuje na väčšie zjavenie Božej slávy pre nás a v nás. Ako nás Boh pripravuje na posledné momenty nášho vykúpenia, tú horúca prečisťujúceho ohňa mô-

žeme vnímať s veľkou intenzitou. Toto nie je súženie kvôli hriechu, porazeniu alebo nevery, ale súženie tých, ktorí sú očisťovaní ohňom Ducha Svätého. Ježiš nás krstí Duchom Svätým a ohňom. Tento oheň očisťovania nás očisťuje od všetkých nečistôt a telesnosti, aby nás pripravil na Pánov návrat a na poslednú fázu nášho vykúpenia.

Ján Krstiteľ povedal: „*Ja vás krstím vodou na pokánie, ale Ten, ktorý prichádza za mnou, je mocnejší ako ja; nie som hoden niesť Mu sandále; On vás bude krstiť Duchom Svätým a OH-ŇOM. V jeho ruke je vejačka, vyčistí si humno a svoju pšenicu zhromaždí do obilnice, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.*“ (Mt.3:11-12)

Tento oheň spaľuje plevy nečistoty zo životov tých, ktorí smerujú ku Kristovi a pripravujú sa na „slávu, ktorá sa má zjaviť.“ „*A potom: mali sme telesných otcov, ktorí nás prísne vychovávali, a ctili sme si ich. Či sa nemáme tým viac poddať Otcovi duchov, a budeme žiť? Veď tamtí vychovávali len krátky čas, ako uznávali za dobré, On však pre naše pravé dobro, aby sme sa stali **účastnými Jeho svätosti.***“ (Židom 12:9-10)

Dielo očisťovania tohto Dňa zmierenia nás pripravuje na slávu a žatvu Sviatku stánkov. Cirkvi bez ohňa očisťovania je cirkvou bez žatvy.

(Autori: Paul a Nuala O'Higgis)

SUKÓT

Úžasné! Mladí ľudia v mnohých anglicky hovoriacich krajinách bežne používajú toto slovo na opísanie úžasnej alebo neuveriteľnej udalosti. Websterov výkladový slovník definuje slovo "úžasný" ako "byť plný niečoho alebo ovplyvnený bážňou", čo je "zmiešaný pocit hlbokéj úcty, strachu a obdivu". V King James Bible sa vyskytuje trikrát a popisuje vedomie Božej prítomnosti, ktorá spôsobuje odozvu u človeka vo forme strachu alebo bážne.

Iba Boha a Jeho skutky možno naozaj popísať ako úžasné. Keď pozorujeme mocné skutky Boha, nášho Otca v nebi, Kráľa kráľov a Pána pánov, vstupujeme do ríše hlbokéj úcty.

Náš úžasný Boh je známy mnohými menami a charakteristikami:

- ♦ *El Šadaj*, Všemohúci
 - ♦ *JHVH Šamach*, Všadeprítomný
 - ♦ *JHIVH Mkadišchem*, Posvätiť
 - ♦ *JHVH Cidkeinu*, Pán, naša Spravodlivosť
 - ♦ *Elohim*, Boh mocný a silný, Stvoriteľ
-
- ♦ *Boh*, ktorý je taký mocný, že keby sme sa pozreli do Jeho tváre, boli by sme zničení, avšak taký láskavý a milujúci, že počíta vlasy na našej hlave, a keď spadne vrabec, dokonca aj o tom vie.
 - ♦ *Boh*, ktorý tak túžil mať s nami obecnosť, že keď Jeho stvorenie padlo do hriechu, On zabezpečil prostriedky na odpustenie toho hriechu, tak aby sme mohli užívať občianstvo v kráľovstve Božom. Ak dovolíme svojej mysli, aby sa zaoberala týmito vecami, precítíme bázeň - pocit hlbokéj úcty, zmiešaný so strachom a obdivom. Tiež sa nám pripomenú príbuzné pojmy ako:
 - ♦ *Božia ZVRCHOVANÁ MOC*, Jeho zvrchovanosť. Je nad všetkými v moci a postavení.
 - ♦ *Boží MAJESTÁT*, slovo znamenajúce vznešenosť a dôstojnosť alebo výraz používaný vtedy, keď hovoríme k vládovi alebo o ňom.
 - ♦ *Božia AUTORITA*, čo je moc alebo sila dávať príkazy a ujať sa vedenia.

Uprostred našich skúšok a súžení často zabúdame na tieto Božie vlastnosti. Často repceme alebo sa rúcame pod ťarchou okolností. Niekedy sme tak naplnení vlastnou dôležitosťou a sebestačnosťou, že zabúdame na veľkoleposť Božiu. Myslí-

me si, že môžeme spravovať svoje vlastné životy a tak pravdu dokazuje verš: *“Pýcha prichádza pred skazou a namyslenosť ducha pred pádom.”* (Pr. 16:18). A my naozaj padáme.

Keď zabúdame na vševědúcnosť, všadeprítomnosť a všemohúcnosť Božiu, naše životy upadajú do zmätku a nefungujú. Dostávame sa na šikmú plochu nielen vo vzťahu s Bohom, ale aj k iným. Edmund Burke povedal: “Všetci si potrebujeme uvedomiť svoje postavenie ako “stvoreni” pod autoritou Stvoriteľa, aby sme udržali svoje životy *b’ seder* - čo je hebrejské slovo znamenajúce *v poriadku*. Potrebujeme si pripomenúť Boha v celej Jeho sláve a nádhere, a tiež to, čo urobil pre nás, aby sme mohli správne oceniť naše miesto v Jeho pláne. Biblická slávnosť *Sukót* (sviatok stánkov) poskytuje takýto čas na spomienky.

SUKÓT: PRIPOMIENKA BOŽIEHO MAJESTÁTU

Každý z biblických židovských sviatkov nás učí niečomu unikátnemu a nádhernému o našom vzťahu s Bohom, našom tvorcovi, udržiavateľovi a zaopatrovateľovi. Bez Neho vyjdeme navivoč - duchovne a dokonca fyzicky. Sviatky učia rôznym lekciami: Boh nás spasil (Pascha), zabezpečil nás (Šavuot - prvé plody a Sukót - stánky), povolal nás (Roš Hašana - trúby), vykúpil nás (Jom Kipur - zmierenie) a poskytol nám vedenie svojím Slovom (Simchat Tóra - radosť z Božieho Slova). Tým, že žijem v Izraeli, mám privilégium zapojiť sa do spoločnosti, ktorá zachováva *Sukót*. Symboly *Sukótu* ma vždy novým spôsobom uvádzajú do prítomnosti Božej. Keď stojím zoči-voči Božej zvrchovanosti, vždy si uvedomujem svoju vlastnú nestálosť a potrebu Boha.

ČO JE SUKÓT

Biblický popis tejto slávnosti môžeme nájsť na niekoľkých miestach. Tie najpozoruhodnejšie sú v 3 M. 23:34-43, 5 M. 16:13-15 a 4 M. 29:12-39. Nájdite si čas na prečítanie týchto pasáží.

Slávnosť stánkov je týždňový jesenný sviatok stánkov. Pripadá na hebrejský mesiac Tišri, každoročne v septembri alebo októbri. Tento sviatok má dva hlavné prvky:

1. budovanie stánkov (v hebrejčine sa nazývajú *sukót*),
2. obete.

Každý nám poskytuje dôležité lekcie.

Sviatok pripomína putovanie detí Izraela po púšti, keď vyšli z Egypta a putovali do zasľúbenej zeme. Hoci putovali kvôli svojej neposlušnosti, Boh bol s nimi, nadprirodzene ich chránil a zabezpečoval ich potreby. Kvôli slávnosti *Sukót* mali Izraeliti príkaz vybudovať stánky a prebývať v nich každý rok jeden týždeň, tak aby si mohli pripomínať Božiu prítomnosť a Jeho vernosť ako ochrancu a zabezpečovateľa.

Sviatok *Sukót*, jeden zo siedmich levitských sviatkov, sa zdá byť jediným hlavným biblickým sviatkom, ktorý nemá priame naplnenie alebo obdobu v Novej zmluve. Zatiaľ čo iné hlavné biblické sviatky sú v pokročilom štádiu naplnenia, tento sviatok zostáva sviatkom budúcnosti, zahalený v symbolike a tajomstve (Zach 14:16). Skutočnosť, že mnohí kresťania prejavili

záujem o oslavu sviatku *Sukót*, môže naznačovať dôležitosť prorockých časov, v ktorých žijeme.

ČAS RADOSTI

Boh prikazuje, aby *Sukót* bol obdobím radosti a potešenia. Všetky sviatky vrátane šabatu sú obdobia, keď sa zabúda na problémy, pretože v deň sviatku je zakázané nosiť bremeno (3 M. 23:35).

Muži nesú tradičný lulav a citrón na mávanie do synagógy, kde sa radujú pred Pánom, ako Pán prikázal v 3 M. 23:40. Lulav má tri vetvičky, ktoré sú spolu zviazané: vejárovitý palmový list, vetvičku vrby a vetvičku myrty. Citrón je citrusový plod.

Židovská tradícia nám zabezpečuje praktické porozumenie pravého duchovného života, založeného na znakoch lulav a citrónu.

♦ Z duchovného hľadiska nemáme byť ako **PALMA**, pretože iba rodí ovocie (skutky), ale nie je voňavá (duchovné požehnanie). Všetci sme stretávali ľudí, ktorí žijú svoj život podľa litery zákona, ale nemajú žiadnu lásku alebo súcit, aby nimi poslúžili sebe alebo iným.

♦ Nemáme byť ako **MYRTA**, pretože má iba vôňu, ale nerodí ovocie. Stretávali sme sa s takými, ktorí "zmýšľajú tak nebesky, že nie sú dobrí pozemsky." Môžu hovoriť duchovné veci a môžu to byť veľmi príjemní ľudia, ale ich život nevydáva ozajstné, trvalé ovocie.

♦ Nemáme byť ako **VRBA**, pretože nevydáva ani ovocie, ani vôňu. Tu sa hovorí o ľuďoch, ktorí sú unášaní každým vetrom učenia a nikdy celkom nevedia, ako na tom duchovne sú. Preto nevydávajú žiadne ovocie.

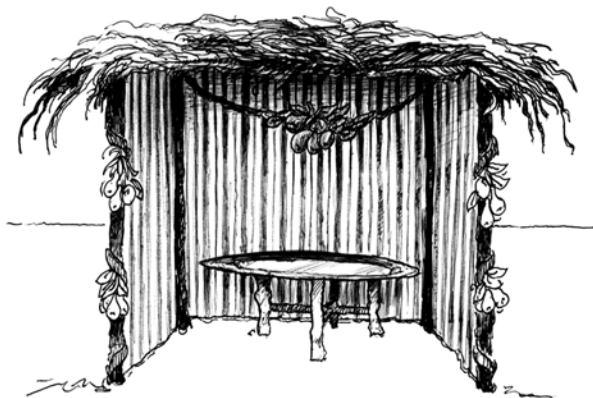
♦ Máme byť ako **CITRÓN**, ktorý vydáva rovnako ovocie aj vôňu. Toto sú Boží vytrvalí veriaci, ktorí žijú vyvážený život v múdrosti, pred Bohom a ľuďmi. Mali by sme sa snažiť byť ako citrón.

SUKA (STÁNOK)

Keď sa pozriete do dvorov a na balkóny v Jeruzaleme, môžete vidieť rôzne druhy súk alebo stánkov, ktoré si domácnosti vybudovali na tento týždeň sviatkov.

Suka má provízornu konštrukciu. Tradične sa stavba začína večer po skončení sviatku Jom Kipur, čo je štyri dni pred začiatkom *Sukótu*.

Suka má štyri strany, pričom na jednej strane je otvor. Na bočné steny sa môže použiť akýkoľvek stavebný materiál, ale nesmie mať trvalý charakter. Strecha býva riedko pokrytá konármi "z väčších stromov", aby zabezpečila možnosť príležitostne uvidieť hviezdy. *Suka* je zvyčajne ozdobená ovocím, ktoré sa hompáľa na motúzkoch zo strechy, pretože *Sukót* je sviatkom úrody, o ktorú sa Boh postaral, a symbolizuje tiež zozbieranie všetkej úrody zeme

(3 M. 23:39). Takže je to sviatok posledných časov. Deti radi pridávajú pozlátko, stuhy, papierové reťaze a obrázky s biblickými príbehmi. (Presný popis, ako postaviť *suku*, sa nachádza na konci kapitoly).

Jedlá sa jedia v *suke*, sprevádzané spevom a radosťou. Niektoré veľmi pobožné rodiny trávajú v *suke* svoj voľný čas, dokonca v ňom aj spia. Je tiež miestom rozhovorov a uvažovania o ponaučeníach, ktoré prináša toto chatrné bývanie Izraelcov v minulosti.

Čas strávený v stánku je pripomienkou, že Boh vyviedol deti Izraela z otroctva pod egyptskými dohliadačmi na slobodu. My kresťania môžeme oslavovať to, že nás Boh zachránil zo zajatia hriechu a priviedol nás do slobody v Jeho kráľovstve. Je to vždy radostná oslava.

Naša rodina sa každý rok pripája k tomuto sviatku, a svoj stánok si stavíme na vonkajšej verande. Ashley a Allison, naše dievčatá, sa vždy veľmi tešia na jeho prípravu a dekoráciu. Každý večer počas týždňa v ňom jeme, znova si rozprávame príbeh o tom, ako sa Boh postaral o deti Izraela na púšti a diskutujeme o tom, ako sa stará o nás. Spievame chvály Pánovi, tak ako to robia naši susedia. Cítíme podvečerný vánok, ktorý šelestí v listoch, a niekedy zbadáme nad konármi záblesk hviezd. Každý rok sa naučíme a pochopíme viac a viac o našom Pánovi a Jeho cestách.

Táto skúsenosť má viac než len kultúrny a historický význam. Je to biblická skúsenosť, ktorú keď praktizujeme, môže nám ukázať Pána novým spôsobom.

LEKCIE, KTORÉ SA MÔŽEME NAUČIŤ ZO SUKY

LEKCIA 1: VŠETCI SME CUDZINCAMI

Odo dní nášho otca Abraháma sme cudzincami a pútnikmi na tejto zemi. Zdá sa, že Boh to takto túžil urobiť.

Keď si Boží ľud začal navykať na prílišné pohodlie, viedlo to k nešťastiu. Toto bol nepochybne jeden z dôvodov, prečo Boh vydal Izraelitom príkaz, aby jeden týždeň v roku prebývali

v stánkoch a prečo má tento zvyk pokračovať ako večné ustanovenie (3 M. 23:41).

Ako **CUDZINCI** (1 Pet. 2:11) sa musíme naučiť nebyť pripútaní k žiadnym veciam. Toto je obzvlášť ťažké v našom materialistickom veku. Neustále nás drží vláda "vecí". Veci nás kontroľujú, manipulujú, stávajú sa nad nami bohmi alebo modlami. Keď mal izraelský ľud vstúpiť do zeme, Boh do nich vtlačil odkaz stánkov, aby neboli odťahovaní samotnou hojnosťou zaslúbenej zeme. Tento odkaz je ešte stále dobrým odkazom pre dnešok.

Keď Izraeliti boli pútnikmi v púšti, všetci žili v stanoch

Kresťania musia pochopiť, že tento život je iba dočasný. My sme tiež na životnej ceste do zaslúbenej zeme vo večnosti. Potrebujeme hľadať Božie kráľovstvo, nie len zemské pohodlie. Ak najprv hľadáme kráľovstvo Božie, Pán zabezpečuje naše materiálne potreby (Luk. 12:31).

Nakoniec, dočasné prebývanie je veľký **VYROVNÁVAČ**. Keď boli Izraeliti pútnikmi na zemi, všetci žili v stanoch - rovnako bohatí i chudobní. 5 kniha Mojžišova hovorí, ako išli všetci ľudia do svojich stanov. Keď deti Izraela vstúpili do zaslúbenej zeme, kniha Sudcov sa zmieňuje o stanoch a domoch. Do doby kráľovských kníh autor hovorí o stanoch, domoch a palácoch. Počas sviatku stánkov sú všetci ľudia rovní pred Bohom a voči sebe navzájom. Každý sedí vo svojej chabey suke a premýšľa o Bohu, nie o svojom spoločenskom postavení.

Väčšina z nás sa cítila ako dočasní prisťahovalci počas cestovania na dovolenke alebo pri obchodných cestách. Určite tí z vás, ktorí sa k nám pripojili pri cestách po Izraeli vedia, že keď ste so skupinou ľudí, každý je zraniteľný voči okolnostiam, ktoré sú neovládateľné. Každý v skupine cestuje iba so svojimi základnými potrebami. Nie sú vo svojom zvyčajnom "spoločenskom postavení", ktoré by iných mohlo zastrašiť. Cestovanie v skupine strháva bariéry. Umožňuje neustálu konverzáciu a novozískané priateľstvá s ľuďmi, s ktorými by ste sa možno veľmi obávali hovoriť vo svojom domácom spoločenstve. Počas Sukótu, dočasného "prebývania" vo svojej suke, sa vám naskytne každoročná príležitosť uvidieť, ako sa prejavuje te vo vzťahu k Bohu a k iným.

LEKCIA # 2: NAŠA VIERA VYŽADUJE FLEXIBILITU

Musíme byť schopní pohnúť sa vtedy, keď sa hýbe Boh. Kresťanská história je plná tých, ktorí spočívali vo svojich záujmoch, čo im bránilo pohnúť sa vtedy, keď sa pohol Boh. Stánok je chabej štruktúry. Je takmer ako stan, ktorý sa môže postaviť alebo rozložiť za niekoľko minút. Je citlivý na vietor Svätého Ducha. Je otvorený k nebesiam, je neudržateľný a nemôže sa uzatvoriť.

Zdá sa, že celou Bibliou sa tiahol spor medzi pojmom stánku (*sukah alebo miškan*) a pojmom domu (*bajit*). Celá epizóda Štefanovho ukameňovania vyzerá tak, že sa točí okolo tejto spornej otázky. Štefan povedal svojim poslucháčom, že Dávid *“prosil, aby mohol nájsť stánok Bohu Jákobovmu, ale Šalamún mu potom vystavil dom”* (Sk. 7:46-47).

Skutočne, dom je atraktívnejším, pohodlnejším, trvácnejším a príťažlivejším ľudským príbytkom. Avšak v dome strácame pružnosť nasledovať oblak, strácame citlivosť na vietor a strácame dôverný kontakt so stvorením a Stvoriteľom.

Biblia očakáva čas prostejšej a jednoduchšej viery. Prorok Ámos hovorí o posledných dňoch ako o dobe, kedy bude znovu obnovený stánok Dávidov (Ám. 9:11). Ten krehký stan so svojim slávnym uctievaním a spoločenstvom s Bohom, sa pravdepodobne dotkol židovstva i kresťanstva viac, než si ktokoľvek z nás uvedomuje. Dávidove uctievanie, jeho žalmy a jeho nadšenie pred Bohom určite ovplyvnili mnohé vzplanutia prebudenia tak v židovskej, ako i v kresťanskej histórii. Je pozoruhodné, že niektoré z veľkých prebudení sa skutočne konali v stanoch, ktoré sú blízke svojou podobnosťou starodávnym stánkom.

Keď máme toto vo svojej myslí, môžeme lepšie porozumieť hnutiu posledných dní, o ktorých hovorí Ján v Zjavení: *“Ajhľa, stánok Boží s jeho ľuďmi, prebývať bude s nimi a oni budú Jeho ľudom a On, Boh, bude s nimi.”* (Zj. 21:3).

Možno bol stánok krehký a nevzhľadnej štruktúry, ale umožňoval Izraelitom pozeráť sa von dvermi stanu a vidieť slávu Božiu, vznášajúcu sa nad nimi v oblačnom alebo ohnivom stĺpe. V celej ďalšej histórii, tak Izrael, ako i cirkev, rozpredávali duchovnú realitu kvôli ľudskému zabezpečeniu.

LEKCIA # 3: MUSÍME PAMÄTAŤ NA KREHKOSŤ NAŠICH ŽIVOTOV

Keď sedíte v *suke* a pozorujete vietor, zachytávate šum lístia nad svojou hlavou, pričom niektoré popadajú okolo vás. Začiatkom týždňa slávnosti *Sukót* sú listy svieže a zelené, ale čoskoro uschnú a zvädnú. Verš v Izaiášovi 64:5 sa stáva veľmi výstižným: *“Všetci sme zvädli ako listie, naša neprávosť nás odnáša sťa vietor.”*

V súvislosti s pojmom “dom” je pre nás ľahké cítiť niečo trvalé a sebestačné a strácať pritom pohľad na náš veľmi krátky pobyt na zemi. Ako sprievodca oznamuje pri medzipristátí: *“Zastavíme sa tu len na krátku chvíľu”*, stánok tiež hovorí o našej krehkosti a pripomína nám, že Boh je Ten, ktorý nás zabezpečuje (Jehova Jirech), za čo by sme mali byť vďační. Avšak samotná hojnosť Božích zaopatrení a požehnaní niekedy otupí našu vďačnosť. Najúžasnejšia vec na Božích požehnaníach je to, že sú vždy nové každý deň (Plač. 3:23). Sú nové každé ráno - veľká je Jeho vernosť. My sami sme to neurobili.

Novozákonný pisateľ často vzťahuje naše telá k stánku (2 Pet. 1:13). Pavel nám pripomína, že *“... keď sa stánok nášho príbytku aj zborí, máme dom od Boha, príbytok nie rukou zhotovený, večný v nebesiach”* (2 Kor. 5:1).

Tak ako stánok, aj my sme krehkí a slabí a skoro začíname chradnúť. Život je krátky. Naša nádej nie je v tom, čo nám môže ponúknuť tento svet, ale v tom, čo už Boh pre nás zabezpečil, aby sme Mu slúžili teraz tu a na večnosť. Ježiš povedal: *“V dome môjho Otca je mnoho príbytkov, keby nebolo tak, či by som vám bol povedal: Idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja?”* (Ján.14:2-3). Miesto pre naše trvalé “bydlisko” je vo večnosti.

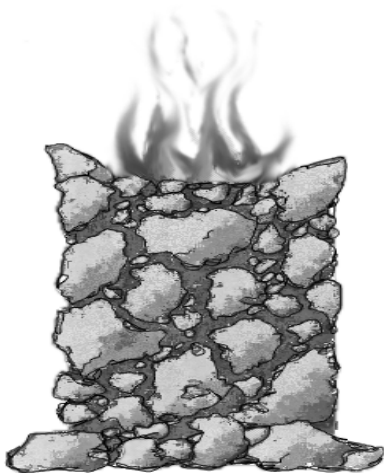
OBEŤ

Druhým hlavným prvkom sviatku *Sukót*, ktorý je sotva spomenutý, je napomenutie obetovať, čo nachádzame v 3 M. 23:37-39, a ešte plnšie je to opísané v 4 M. 29:12-20. V týždni sviatku *Sukót* mali Izraeliti KAŽDÝ DEŇ prinášať spaľované (zápalné) obete, zábitné (bitné) obete, obilné obete a liate obete. Bolo to nákladné a zaberalo to čas.

Predstavte si, že by sme my museli spĺňať tieto denné požiadavky. Robili by sme to? Máme takú odovzdanosť Pánovi? Boli by sme ochotní znášať náklady týchto hojných obetí alebo by sme si našli výhovorku, aby sme sa vyhli účasti na nich? Ak je to také ťažké, prečo Boh vyžadoval obete?

Základným zámerom obetí bolo očistenie od hriechu, takže ten kto uctieval, mohol vstúpiť do obecnstva s Bohom. Požiadavky boli tvrdé. Základným princípom je poslušnosť. Boh sa postaral o obetu, ale bol Jeho ľud verný v prinášaní obeť na oltár? To si žiadalo vieru.

Bez poslušnosti a viery boli obete bezcenné. Nestačili len motívy obetovať, ak nebolo pokánie a následná snaha žiť každý deň zbožný život. Môžeme zabudnúť na obetu, ak nie sme ochotní poslúchať a byť verní.

VIERA BEZ SKUTKOV JE MŔTVA

Podobne platí pre kresťanov, že bez viery a činnosti je obetujúca sa, uzmierujúca smrť Baránka Božieho bezcenná. Nestačí poznať skutočnosti príbehu. Ak si to osobne neprivlastníme a nekonáme vierou podľa toho, potom nebudeme mať zaslúbené spasenie. Je to Boží dar, ale musíme to prijať a potom to žiť. *“Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechváľil.”* (Ef. 2:8-9). Avšak Jakub nám vo

verši 2:17 hovorí: *“Tak aj viera, ak nemá skutkov, je sama o sebe mŕtva.”*

Tu nie je rozpor, ale určitý predpoklad. Ak naša viera nenesie ovocie cez skutky viery, potom viera nie je pravá viera a je mŕtva. Treba k tomu poslušnosť a konať na základe viery, hoci i za cenu prinášania obete, ktorá dokazuje, že viera je pravá.

OBETOVAŤ ZNAMENÁ DÁVAŤ, NIE LEN PRIJÍMAŤ

Ďalšie vyučovanie o obeti zameriava našu pozornosť na to, čo môžeme alebo čo by sme mali dať Pánovi. V našom 20. storočí evanjelikálneho kresťanstva sa príliš často, obzvlášť v niektorých severoamerických skupinách, dáva dôraz na to, čo môžeme “dostať” od Pána a nie na to, čo by sme mali dávať. Zaiste, Pán nás požehnáva, keď sme verní dávať. Avšak požehnanie by malo byť sociálnou výhodou, nie jediným motívom na dávanie.

Sukót nám pripomína Božiu zvrchovanosť a majestát. Tiež nám pripomína potrebu čtiť Boha našimi životmi a vracať Bohu zo zaopatrení a požehnaní, ktoré nám dal. Desiatok je Božia požiadavka (Mal 3:10), ktorá časovo dokonca predchádza zákonu (1 M. 14:20, 28:22).

Čo sa týka kresťanov, v Rim. 12:1 sa od nás žiada viac než obilná alebo liata obet'. Boh požaduje naše životy. *“Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú to službu Bohu.”*

Tak veľa máme dávať Pánovi:

- ♦ Boh nám dal život, tak mu ho môžeme v službe vrátiť,
- ♦ Boh nás udržiava prostredníctvom príjmov, potravy, oblečenia a prístrešia, čo môžeme dať do Jeho služby,
- ♦ Boh dáva každému talenty, ktoré môžeme položiť pred trónom Božím, Jemu k službe,
- ♦ Boh nám dáva naše spasenie a lásku, aby sme sa s touto správou zdieľali s ďalšími,
- ♦ Boh nám dáva ovocie Ducha Svätého: lásku, radosť, pokoj, trpezlivosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť. (Gal. 5:22).

BOŽIE POŽEHNANIE, NAŠA ODOZVA

Potrebuje prinášať duchovné ovocie a lúbeznú vôňu, a tým si uskladiť poklady v nebesiach, kde ich hrdza a moľ nekazia. Poklady v nebesiach sa zhromažďujú iba vtedy, keď sa vzdávame pokladov na zemi.

Sukót znamená viac, než len sedieť pri ozdobenom ovocí, ktoré On stvoril. Je treba zväžiť, že my sme Jeho stvorením. Musíme zhromaždiť naše osobné duchovné ovocie viery a radovať sa z odovzdávania seba samých do Božej služby.

V r. 1961 povedal John F. Kennedy vo svojom inauguračnom prejave ako prezident USA: “Nepýtajte sa, čo môže krajina urobiť pre vás, pýtajte sa, čo vy môžete urobiť pre svoju krajinu.” Dnes sa môžeme spýtať samých seba: “Nepýtajte sa, čo môže Boh urobiť pre vás, pýtajte sa, čo vy môžete urobiť pre svojho Boha.” Odkaz sviatku *Sukót* je úplná zaviazanosť Pánovi a Jeho službe.

Posledný sviatok jesenného sviatočného cyklu je SIMCHAT TÓRA, čo znamená "oslava radosti z Božieho Slova". Tento sviatok je sviatkom, ktorý nasleduje po sviatku *Sukót*, keď ľudia zakončujú každoročný cyklus čítania Tóry 5. knihou Mojžišovou 34 a znova ho začínajú čítaním 1. knihy Mojžišovej 1. Je to veľká oslava, pretože je to Božie Slovo, ktoré nám poskytuje návod pre statočný a hojný život. V Izraeli sú ulice plné ľudí, keď sa vyhnú zo synagóg, nesúc svoje zvitky Tóry vysoko vo vzduchu, spievajúc a skandujúc v oslave. Viete si predstaviť ten účinok na okolie, keby váš cirkevný zbor urobil to isté s Bibliami pozdvihnutými do vzduchu? Ľudia by kládli veľa otázok a vy by ste mohli zdieľať s nimi radosť zo služ-by Pánu Bohu Izraela.

Sme pripravení poddať svoje životy Bohu? Boh nás pozýva k oslave. Začnime dnes.

(Autor: Clarence H. Wagner)

SPRÁVY Z DIASPÓRY

Milí priatelia Izraela,

ďakujeme všetkým, ktorí ste prispeli Gitke a Róze na drevo v minulom roku. Je to praktický skutok lásky. Gitka aj Róza sú veľmi vďačné za každý dar. Modlíme sa, aby porozumeli, že je to dar od nebeského Otca, ktorý na nich nezabudol.

Tešíme sa z každého daru, lebo v Božích očiach je každý dar z ochotného srdca vzácný. Je napísané o chudobnej žene (Luk 21:1-4), ktorá dala dve drobné mince do chrámovej pokladne. Pán Ježiš poukázal na ňu, ako na tú, ktorá dala najviac zo všetkých, lebo dala všetko, čo mala. Je to pre nás výzva, aby sme boli požehnaním pre tých, ktorí sú v núdzi.

Ďalší príbeh hovorí o bohatom mládenkovi (Mat 19:16-22). Mladý človek sa spýtal Ješuu, ako si môže získať večný život. Od malička dodržiava všetky prikázania. Ale náš Pán mu povedal, že mu chýba ešte jedna vec, a to, aby rozdal svoj majetok a stal sa jeho učeníkom. Mladík zosmutnel a sklamaný odišiel, pretože mal mnoho majetku.

Reklamy nás pokúšajú, aby sme si požičiavali a kupovali nepotrebné veci. Nech nám Boh dá múdrosť, ako narábať s financiami a majetkom.

Bud'te požehnaní v mene Mesiáša Ješuu a nech radosť Hospodinova je vašou silou.

Šalom,

Jozef Janits.

Chevra tím.

*Môžete prispieť svojím darom na účet Chevra pod var. symbolom 777 (pozn. drevo).
Číslo účtov sú na prvej stránke časopisu.*

SUKÓT

25-26/09/2021

**MILÍ PRIATELIA IZRAELA, POZÝVAME VÁS NA STRETNUTIE
V UCTIEVANÍ, V MODLITBE A PRI SLOVE BOŽOM
POČAS SVIATKU SUKÓTU V ŽILINE.**

INFORMUJTE NÁS O VAŠEJ ÚČASTI do 23.09.2021,
e-mailom: chevra@chevra.sk, tel.: +421/41/5640536

Miesto konania: **CENTRUM ŠALOM** v Žiline

Program:

sobota 25.09.2021: od 09:00 - 13:00 h, 14:00 - 17:00 h

Nedeľa 26.09.2021: od 09:00

Dobrovoľné občerstvenie od účastníkov je vítané.
Tešíme sa na spoločné stretnutie s vami.

Kalendár našich podujatí:

CHANUKA 4 - 5 / 12 / 2021

PKPI 11 - 14 / 08 / 2022